

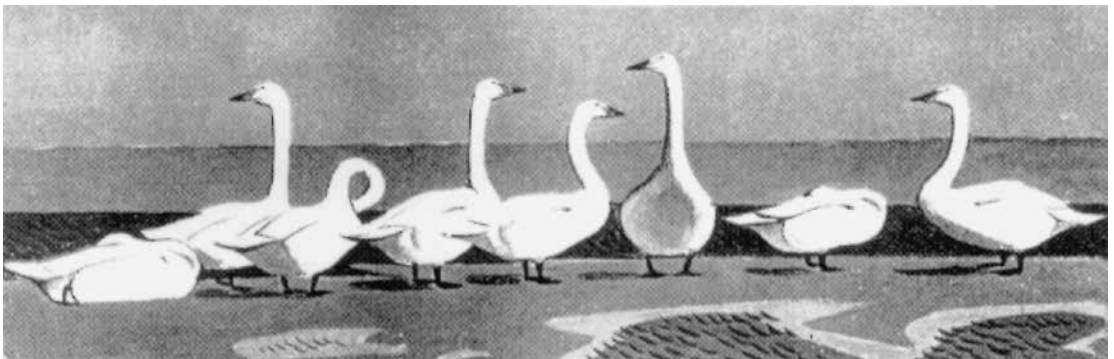
Puujällyspuu

Haveristen sukuseura ry:n
jäsenlehti n:o 52

Sisällysluettelo:

Jos joulukuun alkua 1	1
Puheenjohtajan puhe 2	2
Tiesittekö että 4	4
Haasteita ja ajatuksia 5	5
Hilkka-nukke 6	6
Olli Haverisen sotamuistoja 8	8
Sukulaishaastattelu – Henna Haverinen 10	10
Sukuseuran Petroskoin matkakertomus 12	12
Tennisturnaus tuloksia 17	17
Pöytäkirja kesän 2008 kokouksesta 18	18
Hallituksen kokous kuulumiset 19	19
Yhteystiedot 20	20

Jos joulu alk ahrista, ota vinkist vaari:

*Ripottel kardemummaa uunipellil
ja lait pelli vartiks uunii 75 astesse.*

Ja sit viäl!

*Kastel vanha villasukka Toluhu
ja heit sukka soffa al.*

*Istu ja nauti elämäst ilma joulustressii:
Talo tuaksu tuarelt pullalt ja juur siivotult.*

Pimiä o kuiteski.

Runo: Heli Laaksonen

*Hyvää Joulua ja Onnellista Uutta Vuotta
2010 Haveristen Sukuseuralaisille!*

ARVOISAT HAVERISTEN SUKUSEURALAISET

Yhteiskuntaamme on koettelemassa monenmoiset vaivat ja harmit – on talouden tasapainottomuutta, työttömyyttä, valtaa pitävien epäiltyjä väärinkäytöksiä heidän valtaan pääsemisekseen, eikä vähäisimpänä myöskään mukana ole Median myllytys kaikenlaisten lauta- ja muiden kasojen kimpussa. Yhtenä suurimpana pidän kuitenkin viranomaistoimintaa, ei yksin koti- vaan myös ulkomailla tämän sikainfluenssahysterian lietsomisessa! Yhteiskunnat aiotaan saattaa tällä verukkeella, jopa transsitilaan! Rahaa palaa rutosti ja tärkeämmät ao alan asiat jäävät vähemmälle huomiolle.

Sukukuntamme on toiminnallaan osoittanut kylmän viileätä toimintaa. Toiminnassa on kuluvalle vuodelle tehty sukukuntaa piristävää sukuseuramatka ja muutoin on ollut puheenjohtajan näkökulmasta katsoen ”vakaata eloa”. Sukuseuramatkasta on laaja-artikkeli toisaalla tässä lehdessä. Joitakin yhteydenottoja eri puolilta suomea on ollut ja on kysely kaikenlaisia sukuseuraan ja sukuun liittyviä asioita.

Menneenä kesänä pidimme kesäpäivät Leppävirralla Kylpylä-Hotelli Vesileppiksessä kesäkuun 13.-14. päivinä. Tapahtuman ohjelma ja muut oheisasiat oli järjestetty tosi mallikkaasti ja täysipainoisesti – kiitokset koko sukukunnan puolesta tilaisuuden järjestäjille! Sukuseuramme ensimmäiset hiihtokilpailutkin on sitten pidetty ja

osanottajiakin oli ihan hyvin mukaan uskaltanut! Vuosikokous pohdiskeli kokouksen aikana kaikenlaisia toimintaan liittyviä kehityskohteita, tietenkin sääntömääräisten asioiden käsittelyn lomassa.

Vuonna 2010 ei pidetä vuosikokouksen päätöksen mukaisesti ns kesäpäiviä, vaan niitä pidetään tästä lähtien joka toinen vuosi, parittomina vuosina. Tällä tavoin yritetään saada tilaisuuksiin lisämotivaatioita ja niille järjestäjille, joille järjestelyvastuu useimmin lankeaa – enemmän järjestelyaikaa. Varsinainen vuosikokous pidetään tietenkin joka vuosi sääntöjen määrittämänä ajankohtana. Kokouksesta tiedotetaan Pyällyspuu-lehdessä.

Toimintamme tiedotuskanavan Pyällyspuu – lehden toimittaminen vaatii resursseja, jotka meillä ovat tosi vähäiset. Päätoimittajallemme Heli Haveriselle tulee saada lisää lisähenkilö, joka ottaisi hoitaakseen osan toimitustehtävään kuuluvasta työstä. Pyydän, jotta asiasta kiinnostuneet ottaisivat yhteyttä Heliin ja sopisivat tehtävistä (sopii myös ja nuorille aloitteleville harrastajille). Tehtävästä maksetaan muodollinen palkkio.

Sähköisen internet-sivuston käyttöä voi jokainen lisätä, sinne on laitettavissa sukuseuraa koskettavia asioita päätoimittaja Heli Haverisen kautta. Sivut on luettavissa monipuolisem-

man sivustotarjonnan ja helpommin päivitettävien sivujen ansiosta entistä ajankohtaisempien uutisen ja viestien välitykseen.

Mennyt vuosi oli sukukunnallamme loppujen lopuksi toiminnan osalta perinteikäs. Tosin uuttakin on luotu ja kehityksen tuulia on oltava olemassa, jotta toiminta pysyy mielenkiintoisena ja puoleensa vetävänä. Yrittäkäämme tähdätä tulevaisuuteen entistä ponnekkaammin ja mielen piristykseksi hankkia virikkeitä ja toimintatapoja lähiyhteisöstämme vaikka sukuseuratoiminnan kautta!

Hyvä joulunaikaa ja Uutta Vuotta kaikille!

Esko Haverinen, Puheenjohtaja

Sukuseuran tuleva vuoden 2010 matka

Sukuseura on suunnittelemassa elokuun 2010 alkupuolelle sukuseuran matkaa Pohjois-Suomeen Kilpisjärvelle ja Norjaan. Tämä on ennakkoilmoitus matkasta, johon tarkennukset tulevat sitten kesän lehdessä! Alustavasti on suunniteltu että majoitus hotelli Kilpis 3 yötä tai Kilpisjärven retkeilykeskuksessa – molemmat majoitukset puolihoitolla. Bussi kuljetus – lähtö paikka ja reitti vielä avoinna. Tarkempi ohjelma ja hintatiedot kevään lehdessä!

TIESITTEKÖ ETTÄ

Tauno Haverinen Nurmeksesta kiittää muistamisesta hänen täytettyään toukokuun 10.päivä 2009 70 vuotta.

Eino Haverinen täytti 94 vuotta Kuhmossa 13.5.2009!

Veikko Haverinen Pudasjärveltä juhli 75-vuotispäiviään 23.9.2009, kuvassa Veikko sisaruksineen.

Pirkko Laakso os. Töyry täytti 75 v. 19.12.2008.

Rovasti **Osmo Töyry** täytti 80 vuotta 27.4.2008. Koska hänen elämänsä harrastus on historia, syntymäpäivää vietettiin Roomassa, jossa hän on aiemminkin piipahdellut. Kuvassa myös ruustinna Susanna Töyry.

Osmo 80 v. Rooman Colosseumilla huhtikuussa 2008.

Kristiina, Susanna 75 v. Osmo 80 v ja Eeva Töyry 70 v. Roomassa 2008.

HAASTEITA JA AJATUKSIA SUKUSEURAN LEHTEEN

Kun sukuseuramme perustettiin kesällä 1986 Kuhmossa, Timoniemen kyläkoululla, mukana oli noin 400 henkeä. Oli kaunis kesäpäivä ja tilaisuus oli hyvin järjestetty. Ei ollut kännyköitä, ei tietokoneita ja kaikki sujui.

Niin on sujunut jokainen sukukokous, kaikki erilailla, ainut huoli on nyt mielessä. Väki vanhenee ja nuoria ja lapsia ei tule kokouksiin ja juhliin. Tapaamisissa on hyvää ohjelmaa ja hauska nähdä sukulaisia.

Minäkin olen Mikon kanssa vanhentunut, siksipä ajattelen että mitä konsteja pitäisi keksiä että toisistaan kaukana asuvat sukulaiset alkaisivat sankoin joukoin kokoontua? Olen ajatuksissani keksinyt ainakin yhden hyvän idean. Kuinka monella paikkakunnalla Suomessa asuukaan Haverinen tai Haverisen sukuun kuuluva. Hänkin on timantin arvoinen. Meilläkin on 4 lastenlasta. Olemme pohtineet että he voisivat toimia monessa suvussa. Nyt kun on vielä innokkaita ihmisiä perustamaan uusia sukuseuroja. Tässäpä idea: Jos yksi Haverinen päättäisi kutsua oman asuinkuntansa alueella asuvat Haveriset ja sukuun kuuluvat ”pikkukokoukseen” vaikka kotiinsa ja kertoisi sukuseuran toiminnasta, niin auttaisikohan se? Olen huomannut että TV:ssä

vilahtelee kuorma-auto yrittäjä jonka auton kyljessä lukee Haverinen, sanomalehdissä, teatterilehdissä ym. vilahtelee tuttu nimi. Heti vain täytyy uuteen henkilöön ottaa yhteys.

Muistellemme usein Mikon kanssa, kuinka suuren työn Aarno ja Eva Haverinen Joensuuista tekivät kun tutkivat suvun alkujuuret. Meillä on heitä ikävä, kun ei ole näkynyt eikä kuulunut missään. Erikoisesti olemme muistelleet Evan johtamaa Amerikan matkaa Minnesotan Menahgaan. Yllätys oli sekin että siellä asti asuu niin paljon sukulaisia. Kiitos vielä Evalle suur urakasta. Nyt (27.10.2009) näkyi TV 1:ssä ohjelma kiestova maailma: Matka halki USA:n. Mississippi. Minulta pääsi itku, kun kuvitelin nähneeni tuttuja paikkoja ja varmaan paikallisten joukossa oli joku suomalainen, ehkä sukulainen...

Tiedän että Haverissa on paljon eri urheilu ym lajien harrastajia. Haastankin kaikki kirjoittamaan lehtemme niistä, sekä ammateista, musiikistaan, keksinnöistään ja vaikka mistä hauskaista ja erikoisesta asiasta. Valokuviakin on mukava katsella lehdestä!

Kiitos nykyisille toimijoille ja kaikille hyvää syksyä!

Anja Soininen, Kuopio

LAPSUUSMUISTO

Oli vuoden 1939 joulun aluspäivät käsillä. Sortavalan varikkoalueella pikku-perhe vietti vanhemman tyttärensä Pirkon (6 v.) syntymäpäivää 19.12. Pirkko oli saanut lahjaksi punaisen myssyn, kaulahuivin ja lapaset. Iltapäivällä oli tarkoitus lähteä näissä pukimissa hienona äidin ja vaunuissa vielä työnnettävän puolivuotiaan pikkusisko Eevan kanssa päiväkävelylle Pitkäsillalle.

Kuitenkin kävi niin ikävästi, että viholinen pommitti puolen päivän aikaan juuri tätä aluetta, ja pommi tuli siihen taloon, jossa juhlapäivää vietettiin. Äiti haavoittui vakavasti ja joutui sairaalaan. Kolme lasta – isovelji Osmokin (11 v.) mukaan lukien - joutui niiltä sijoilta lastenkotiin. Isä jatkoi sotahommia, eikä voinut huolehtia lapsista.

Kuin ihmeen kaupalla Pirkko sai Hilikka-nukkensa talon raunioista. Nukke oli hieno. Se pani silmät auki ja umpeen. Sillä oli oikea tumman ruskea tukka ja punainen kaunis villamekko. Nukan pää oli Martta-nukketehtaan tuotantoa (Bebe 3). Äiti oli ommellut nukan varjalan ja vaalean keltaiset alusvaatteet.

Hilikka -nukke ennen entisöintiä.

Pirkko -sisko on kertonut, ettei hän oikein tykännyt tästä nukesta, kun sitä sai vain katsella. En tiennyt tästä mitään, mutta aina ajattelin, että olisi minunkin mukava ollut olla vanhempi sisko, niin olisin varmaan saanut tuon kauniin nukan. Hyväksyin kuitenkin, että vanhemmalla on tiettyjä etuoikeuksia. Tyydyin omaan mollamaija -Tuulikkiini. Tuulikki sai kyllä vuosien myötä paljon hoitoa ja hellyyttä minulta.

Entisöity Hilka vuonna 2009

Sisareni korjasi myöhemmin kärsimänsä vahingon ja antoi omien tyttäriensä leikkiä Hilkalla ja se näkyi aikojen saatossa (kuva yllä). Meille tuli sitten joskus sisareni kanssa puhetta, että hänellä oli mielestäni lapsena kaikenlaista kivaa mm. tuo Hilka -nukkekin ja minulla vain massapäätä molla, joka ei sulkenut silmiään muuten kuin vain minun mielikuvituksessani. Silloin sain kuulla totuuden hänen ao. nukella leikkimismahdollisuudestaan. Samalla

Eeva, Hilka ja Pirkko (oikealla) lokakuussa 2009.

sisareni lupasi lahjoittaa minulle Hilkan siinä kunnossa kuin ensimmäinen näyttää. Kuluvan vuoteni kunniaksi hän myös lupasi kustantaa tämän nukken entisöinnin. Kuvassa 2 on entisen, ihan kuin alkuperäisen Hilkan näköinen nukke ja Hilkkahan se siinä on kaikkina vaatteineen päivineen.

Lapsuuttaan muisteli **Eeva Töyry**, Kuopiosta Agda Maria Haverisen tyttären tytär.

OLLI HAVERISEN SOTA MUISTOJA

Siihen aikaan kun ei ollut televisiota eikä tietokoneita, tehtiin talvi-illoin puhdetöitä tai kerrottiin vanhoja tarinoita. Niin tehtiin meilläkin Kurikassa neljäkymmentä luvun lopulla. Usein iltaisin tuli naapurin isäntä meille käymään, sytytettiin työmies savukkeet ja alkoi muistelot, jotka pääasiallisesti olivat sota ajalta kun kummatkin olivat olleet rintamalla. Minä nuorena poikana olin erittäin kiinnostunut näistä tarinoista ja kuuntelin korva tarkkana. Mielenkiintoisin oli isän tarina siitä kun hän haavoittui aivan kotinsa lähellä karjalassa.

Elettiin kesä sodan aikaa jolloin Suomalaiset hyökkäsivät ja etenivät nopeasti kohti Laatokkaa. Isän joukko-osasto oli saapunut Huuhanmäen kasarmi alueen lähelle jossa vihollinen teki kovaa vastarintaa ja hyökkäys pysähtyi. Sinne olivat venäläiset tehneet puolustus linjan ja Suomalaiset jäivät varttumaan tykistön saapumista apuun. Isä oli ollut silloin illalla vartio vuorossa, josta tuli teltalleen ja käynyt lepäämään ja torkahtanut. Siinä puoli horteessa ollessaan tuli hänen eteensä jonkinlainen haamu, joka oli ensin ku-

martanut hiukan ja sitten syvempään. Säpsähtäin herättyään hän ihmetteli kovasti sitä. Hän piti tätä tapausta jonkin laisena enteenä ja kertoi tovereilleen että jos hänelle jotenkin käy, niin kotiväen osoitteet ovat rahapussissa.

Suomalaisten tarkoitus oli aamulla hyökätä venäläisten puolustuslinjoja vastaan. Käskyn jaossa oli ilmoitettu että tykistö aloittaa hyökkäyksen vihollisen aseisiin kello kymmentä vaille kymmenen ja jalkaväki lähtee hyökkäykseen kello kymmenen. Siinä välissä oli sellainen pientä puustoa kasvava suoalue jonka keskelle venäläiset olivat tehneet piikkilanka esteen. Tähän esteeseen oli pioneerien tarkoitus räjäyttää aukko. Tämä paikka oli noin kymmenen kilometriä meidän kotipaikasta ja isä oli puhunut joukkueen johtajalle että saako hän käydä katsomassa sitä kun mennään siitä ohi. Joukkueen johtaja oli suostunut ja samalla pyytänyt että kun hän tuntee alueen kertoisi minkä laista maastoa edessäpäin on. Oli sovittu että kun hyökkäys alkaa, niin vuorotellen mennään piikkilanka aukosta, toisten antaessa suoja tulta. Ensimmä-

mäisenä meni joukkueen johtaja joka selvisi hyvin toiselle puolen, sitten oli isä huutanut että hän menee seuraavana ja lähti juoksemaan aukkoa kohden, päästyään noin kymmenkunta metriä eteenpäin oli polvessa tuntunut kuin vasaralla olisi lyöty siihen. Hän kaatui maahan ja rupesi tutkimaan kuinka oli käynyt, huomaten heti että kiväärin luoti oli mennyt polvesta läpi. Samalla kun vihollinen yritti ampua häntä uudestaan, tuli hätä että pitäisi päästä äkkiä suojaan. Lähellä oli kaatunut haapa jonka suojaan jos pääsisi voisi siinä varttua kun lääkintämiehet tulevat. Hän lähti ryömimään puuta kohden kun humahti. Kun isä tuli tajuihinsa oli hän jo joukkosidonta paikalla, jossa lääkintämiehet yrittivät häntä paikkaila. Kysellessään että mitä oikein oli tapahtunut, lääkintä mies oli kertonut

että oli nähnyt miehen lentävän ilmassa muutaman metrin ja oli lähtenyt katsomaan tuntolevystä kuka mies oli, kun ei uskonut että tuollaisesta ilmalennosta elävänä selviää. Yllätys oli kun olikin huomannut että mieshän elää.

Isän pelastuksena oli se että miina oli suomaastossa ja että hän osuman saaneella jalalla veti miinaan eikä mennyt sen päälle. Isän sota loppui siihen, säärestä lähti lihakset melkein kaikki ja ruhjevammoja jäi joka puolelle, kolmen kuukauden sairaalassa olon jälkeen pääsi isä lomalle kotiin.

Tällainen oli erään miehen tarina sotareissustaan

Muisteli Arvi Haverinen, Jyväskylä

Sukulaishaastattelu - tutustuminen uuteen sukulaiseen

Monissa Kuopion lehdissä oli syyskesällä 2009 juttuja, että Kuopioon on tullut uusi näyttelijä Henna Haverinen. No, sehän herätti heti kiinnostuksen, että miten käs ollaan sukulaisia. Soinisen Anja (os. Haverinen) tunsu teatterilaisia ja kyseli heidän kauttaan Hennan halukkuutta tutustua meihin toisiin Haverisiin. Hennahan oli iloksemme aikailematta sanonut, että mukavaa, heti alkaa tapahtua kivoja asioita. Niinpä sitten sovittiin haastattelu-aika 21.10.2009 ja -paikka Kuopion Sokoksen Presso -kahvioon. Mielenkiintoista olisi saada tietoa Hennan sukujuurista - onko Kuhmolaisia vai Kesälahtelaisia vai?

Etukäteistietoja Savon lehdistä oli jo Anjan kanssa luettu. Niiden mukaan hän on helsinkiläinen, 26-vuotias nuori nainen, joka oli jo lapsena halunnut näyttelijäksi. Hän aloitti 1993 harrastajateatteri Narrissa ja Musti Oy:n lapsikoulutuksessa. Henna on ollut mukana myös Uuden Musiikin Teatteriryhmä Studio 99:ssa ja Helsingin Kellariteatterissa.

Ennen omaa haastatteluamme jo tiesimme, että kaikesta harrastuneisuudesta huolimatta Henna ei päässyt näyttelijäkoulutukseen Suomessa. Niinpä hän hakeutui opiskelemaan Venäjälle ja valmistui Pietarin teatteriakatemiasta heinäkuussa 2008. Hän oli tämän jälkeen näyttelijänä Petroskoin kansallisessa teatterissa

ja palasi Suomeen joitain kuukausia ennen kuin me muut Haveriset teimme sinne sukuseuramatkan tämän vuoden elokuussa. Olisipas vaan tiedetty. Olisi ollut omasta takaa kielitaitoinen opas. Lehdistä saamiemme tietojen mukaan hän nimittäin puhuu suomen lisäksi venäjää, englantia jopa espanjaakin.

Lehtijuttujen perusteella Hennassa on nähtävissä Haveristen sukukirjan mukaisia sukupiirteitä mm. sinnikkyys - pääsi haluamaansa ammattiin, innostuneisuus ”Olen innoissani. Toivon saavani tehdä paljon erilaisia rooleja” ja ahkeruus - ”ei halua lorvailla”, utelias ennakkoluulottomuus ”Olen aina lähtenyt rohkeasti uusien haasteiden perään ja olen edelleen utelias elämän suhteen.” Niinhän muutkin Haveriset ovat vuosisatojen saatossa ottaneet haasteita vastaan.

Haastattelun kuluessa ilmeni, että Kuopio ei ole aivan uusi tuttavuus Hennalle. Mummolaan lisälmeen mentiin aina Kuopion kautta. Henna sanoo viihtyvänsä Kuopiossa. Hänellä on täällä entuudestaan sukulaisia ja ystäviä. Nyt liikkuvainen uudesta kotikaupungistaan kiinnostunut nuori on tutustunut polkupyöräillen yllättävän moniin kaupungin nähtävyyksiin, mutta uutta nähtävää vieläkin riittää mm. Saaristokaupunki ja sinne johtavat sillat on vielä käymättä.

Mutta lopuksi se sukulaisuussuhteemme: Hennan isä kiinteistövälittäjä Matti Haverinen on lähtöisin Kesälahden Villalan kylästä Pekka Haverisen ja vaimonsa Siirin os. Uuksulainen (vanhemmat Juho Uuksulainen ja Katri Haverinen) kahdeksasta lapsesta neljäs. Hennan äiti Tuula on puolestaan lislaisen Lappalaisia. Äiti on ammatiltaan kieltenkääntäjä ja se selittää osaltaan Hennan kiinnostuneisuuden kieliin. Hennalla on isän puolelta monta tuttua Haverista, neljä setää (Esko, Helsinki; Jorma, Helsinki; Kauko, Kesälahti; Jouko Kalevi (Kalle), Jyväskylä) ja kolme tättiä (Elli, Imatra; Eeva, Turku; Eija, Turku) ja kolmisenkymmentä serkkua. Muihin Haverisiin hän lupasi aluksi tutustua Haveristen sukukirjan avulla sekä internetissä olevien sukuseuratietojen pohjalta. Oli todella mukavaa esitellä hänelle suvustamme koottuja tietoja ja meille Anjan kanssa jäi sellainen tuntuma, että eiköhän Hennan lapsuuden perheestä saada useampiakin uusia jäseniä sukuseuraan. Niin innostuneelta Henna vaikutti tavatessamme. Ohessa kuvia tapaamisestamme Hennasta, Anja Soinisesta ja Eeva Töyrystä.

Haastattelun kirjoitti puhtaaksi
Eeva Töyry

Anja Soininen ja Henna Haverinen

Henna ja Eeva Töyry

Haveristen Sukuseuran matka Petroskoihin 7. – 9.8.2009

Yleistä: Sukuseuran tilaisuuksissa on useiden vuosien ajan keskusteltu siitä, että tulisi järjestää tutustumismatka Venäjän Karjalaan. Hallitus päätti, että kyseinen matka järjestetään vuoden 2009 elokuussa. Ohessa kuvaus matkasta.

pe 7.8 klo 05.00 Lähtö Kuhmosta

Kyllösen Liikenne Oy:n bussi, kuljettajanaan Pekka Kyllönen ja matkanjohtajana Pekan vaimo Eila Kyllönen, lähti Kuhmon linja – autoasemalta kyydissään suurin osa matkalle lähtijöistä. Matka jatkui Nurmeksen kautta Joensuuun Siihtalan ABC-huoltoasemalle, jossa oli suunniteltu pidettäväksi kahvitauko klo 07.30. ABC:llä matkaseurueeseen liittyi lähinnä etelästä tulleet henkilöt (8), joiden joukossa myös allekirjoittanut. Kahvitauon jälkeen matka jatkui Joensuun linja-autoasemalle, josta matkaseurueeseen liittyi yksi henkilö. Matka jatkui kohti Värtsilää jonne matkalla Eila jakoi kaksiosaiset majoitus/rekisteröintikortit, jotka täytimme Eilan antamien ohjeiden mukaisesti. Värtsilässä matkaamme liittyi vielä 2 henkilöä ja nyt ryhmämme oli täysilukuinen. Vietimme paikalla myös kahvitauon. Tämän jälkeen matka jatkui suoraan Niiralan raja-asemalle Suomen tulliin, jossa passintarkastus ja edelleen Venäjän tulliin, jossa kaikki matkustajat joutuivat kuljettamaan matkatavaransa läpivalaisuun. Ainakin minun laukussani olevat pullot näyttivät kiinnostavan tullia, koska virkailija pyysi

minua avaamaan kassini. Esittelin hänelle laukussani olleet useat vesipullot, jotka olin ottanut Suomesta lääkkeiden ottoon, hampaiden pesuun sekä janoumaksi. Saatuamme passeihimme ja majoitus/rekisteröintikortteihimme leimat matkamme jatkui seuraavalle puomille, jossa miliisi tarkasti bussissa kaikkien passeista leimat.

Ylitettyämme rajan siirrettiin kellot tunnilla eteenpäin eli Moskovan aikaan. Matka jatkui Jänisjärven kautta huoltoasemalle, jossa tankkaustauko. Matkareitillemme osuu suomalaisille tuttuja pitäjiä (mainitsen nimeltä sellaiset pitäjät, joiden nimen satuin kuulemaan), kuten Matkaselkä, jossa aikoinaan suomalaisten kouluna toiminut kivinen koulurakennus, joka oli ränsistymässä, rakennuksesta puuttui mm. ikkunoita. Edelleen Pälkjärvi ja Ruskeala, jossa aikoinaan toiminut marmorilouhos, jota marmoria on käytetty mm. Pietarhovin sekä Helsingissä sijaitsevan Säästöpankin (nyk. Nordean) rakennuksissa. Ennen Sortavalaa oli Helylä -niminen kylä.

klo 13.30-13.50 Sortavala

Vietimme Sortavalassa pienen jaloittelutauon. Tien varrella näkyi suomalaisten hautausmaa, joka oli täysin hoitamaton ja hautakiviä oli siellä täällä. Sortavalasta jatkoimme matkaa A130-tietä, Laatokan kauniita rantamaisemia noudatellen kohti Aunusta. Tien varrella näimme entisen suoma-

laisen apteekkari Jääskeläisen omistaman kauniin huvilan. Emme tulleet tietämään, kenen omistuksessa ja millaisessa käytössä huvila on nykyisin. Taaksemme jäivät myös Rautalahti, Läskelä, Jäniskoski, jossa oli suurehko sellutehdas. Ohitimme Maaselän kannaksen taistelun muistomerkin. Puheenjohtajamme Esko kertoi taistelun historiasta lähemmin. Kansa kutsuu paikkaa kuoleman laaksoksi. Pitkäranta, jossa suomalaisten aikana pullotehdas. Emme tulleet tietoiseksi, toimiiko pullotehdas nykyään? Kylään oli ollut rakenteilla myös suurikokoinen lääketehdas, mutta jostakin syystä se ei ollut valmistunut koskaan ja tiilinen rakennus oli keskeneräinen ilman ikkunoita, ovia yms. rakenteita. Osuipa matkallemme Uuksua -niminen kylä, josta yhden seurueemme jäsenen äiti oli syntyisin.

Ohitimme Salmin pitäjän, jossa aikoinaan on ollut asukkaita 14000. Nyt asukasluku on pienentynyt, vaikka kylässä olikin runsaasti taloja. Tielle näkyi vanhan Salmin kirkon raunioita. Räimelä, Rajakontu jossa vanha Suomen ja Venäjän raja, Viteleensuu ja Tuulos.

klo 18.20 Aunus

Aunuksessa saimme kyytiimme suomea puhuvan oppaamme **Nikolai Zaitsevin** (jälj. opas) ja hänen opastuksellaan ajoimme **Aleksanteri Syväriläisen luostariin**. Matkan aikana oppaamme kertoi, että Aunuksen piirissä on 58 järveä, 24 jokea ja aikoinaan viljelysmaata oli käytössä 11000 ha,

Äidit - patsas, Maaselän kannaksen kiivaalla taistelupaikalla. Yhteistyönä venäläiset/suomalaiset.

josta alasta tällä hetkellä viljellään vain noin 20 %. Saimme auton ikkunasta ihailia Aunuksen ympäristössä olevia laajoja peltoaukeita. Tällä hetkellä alueella viljellään perunaa, kaalia ja juureksia. Viljaa ei viljellä lainkaan ja niinpä vilja tuodaan 2000 km:n päästä ja oppaamme mielestä leipä alueella on kallista. Tällä hetkellä Aunuksen alueella on 2 nykyaikaista yli 400 lehmän tilaa (Mäkriän Neuvostotilaa). Maan omistuksesta opas kertoi, että pellot ja metsät ovat valtion omistuksessa. Viime aikoina valtio on alkanut myydä tontteja talojen ympäriltä.

Oppaamme kertoi myös alueen asukkaiden elämästä sodan aikana. Kylässä, jossa Aleksanteri Syväriläisen luostari sijaitsee oli sodan aikana

toiminut mm. lentokenttä, autokorjaamo, pesula ja 5 D:n kenttäsairaala ja mielisairaala, jossa mm. suomalaisten tuntema toisinajattelija Jalo Heikkinen oli viettänyt osan elämästään. Mielisairaala oli siirretty kuluvan vuoden heinäkuussa muualle ja mielisairaalan käytössä olevat rakennukset oli siirretty luostarin omistukseen.

klo 19.00- 20.10 Tutustuminen Aleksanteri Syväriläisen luostariin

Saimme tutustua oppaamme johdolla luostarin kirkkoon ja muihin tiloihin. Luostarin tiloja kunnostetaan parhailaan ja kunnostusyötä riittää pitkäksi aikaa ja korjaukset vaativat paljon rahaa. Samoin luostarin omistukseen siirtyneen mielisairaalan tilat vaativat kunnostamista ja kyseisiin tiloihin luostarilla oli suunnitelmassa rakentaa majoitustilaa. Eräässä luostarin huoneessa, lasikantisessa arkussa, sanottiin lepäävän Aleksanteri Syväriläisen maalliset jäännökset.

Luostariin tutustumisen jälkeen palasimme takaisin Aunukseen, jonne matkalla oppaamme kertoi venäläisestä eläkejärjestelmästä. Keskimääräinen eläke on n. 70 €/kk. Paperilla eläkejärjestelmä näyttää hyvältä, mutta käytäntö on aivan toista. Asumiskustannukset puolittuvat henkilön siirtyessä eläkkeelle. Korotettua eläkettä ei tarvitse maksaa, vaikka tuomioistuin niin päättää, jos ei ole rahaa.

Opas esitteli suomen kielellä kirjoittamansa karjalaisia ruokia ja niiden valmistusta käsittävän kirjasen (11 sivua), joka kävi hyvin kaupaksi. Opas esitteli myös kirjoittamansa karjalankielisen

Ryhmäläisiä kuvassa Petroskoin sataman lähellä olikohan Aleksanterin patsaan juurella.

kirjasen, joka kertoi hänen omasta elämästään.

Oppaamme jäättyä Aunukseen matkamme jatkui E105-tietä Kannaksen poikki kohti Äänisen rannalla olevaa Petroskoita. Matkan aikana bussissamme kajahti useita tuttuja lauluja, joukossa tietenkin "Äänisen aallot". **Saavuimme Petroskoihin klo 23.00 ja majoituimme Hotelli Nevskajaan** sekä kävimme nauttimassa lämpimän aterian ennen nukkumaan menoa.

la 8.8 klo 08.00 Aamiainen, klo 09.00-12.00 Opastettu kaupunkikierros Petroskoissa

Saimme tutustua suomea puhuvan oppaamme **Tatjana Iljasevitsin** (jälj. opas) opastuksella Petroskoihin ja sen nähtävyyksiin. Petroskoi näytti aika suurelta kaupungilta. Asukkaita kaupungissa on n. 270000 ja kaupunki sijaitsee Äänisen rannalla. Mainittakoon, että Ääninen on Laatokan jälkeen Eu-

roopan toiseksi suurin järvi. Oppaamme mukaan kaupungissa ei voi eksyä, koska kadut johtavat Äänisen rantaan. Petroskoi on perustettu vuonna 1703 ja perustajana on ollut Pietari Suuri. Kierroksemme aluksi oppaamme johdatteli meidät Aleksanteri Nevskin tuomiokirkkoon (ortodoksikirkko), jossa oli parhaillaan jumalanpalvelus. Opas kertoi, että väestöstä 80 % on ortodokseja ja loput 20 % edustavat muita uskontoja.

Kiertoajelumme aikana näimme myös suomalaisten kustantaman ja talkoovoimin

rakentaman luterilaisen kirkon, joka vihitään käyttöön 6.9.2009.

Opas esitteli meille Petroskoissa kahta harvinaista kivilajia, joita esiintyy ainoastaan Karjalassa, toinen on **vaaleanpunainen kvartsiitti**, jota louhitaan ainoastaan Vepsän maalta ja toinen kivi on **musta sungitti**, josta valmistetaan koruja yms.

Kävelimme myös Petroskoin (ja koko Euroopan) kalleimmaksi mainostetulla rantakadulla, jonka kivimateriaalina on käytetty edellä mainittua kallista kvartsiittia. Kyseinen katu on rakennettu vuonna 1994 ja sen toinen osa vuonna 2003, jolloin Petroskoissa vietettiin kaupungin 300-vuotisjuhlaa. Rantakatua koristavat monet eri maiden ystävyyskaupunkien lahjoittamat taide- teokset, joista mainittakoon Suomesta Varkauden lahjoittama ”Ystävyysden aalto” (suunn. arkk. Kettunen) ja Jonsuun lahjoittama ”Kahden kaupungin yhtenäisyys” (suunn. arkk. Laurinolli). Taideteoksia olivat lahjoittaneet myös

Yhdysvaltain, Saksan, Norjan, Ranskan ja Ruotsin ystävyyskaupungit.

Rantakadulla oli myös ”Toiveiden puu”, jonka kerrottiin toteuttavan sen korvaan kuiskatut toiveet. Lähistöllä oli myös huvipuisto, jossa oli paljon lapsia vanhempineen nauttimassa lämpimästä kesäpäivästä.

klo 12.00-17.45 Tutustuminen Kizin saareen

Kizin saarella oppaamme toimi nuori opiskelija, suomea puhuva **Anastasia** (en kuullut hänen sukunimeä), joka selviytyi tehtävästään hyvin, vaikka olimmekin vasta neljäs ryhmä, jota hän opasti. Opas varoitti heti alkuun, että kivikkoisella saarella on runsaasti kyykäärmeitä, joten turvallisinta on kulkea pitkin hiekkapolkuja.

Kizin saari sijaitsee aika kaukana Petroskoista, koska matka nopealla kantosiipialuksella kesti puolitoistuntia. Kizin saari on museoalue ja se on Unescon suojelema maailman perintökohde. Saarella olevat kolme ortodoksikirkkoa on tuotu muualta. Kirkkojen sipuleiden kattomateriaalina on käytetty haapaa, jolla on sellainen ominaisuus, että se näkyy eri värisenä erilaisessa säässä. Keskellä oli kello- tapuli, josta kirkkoja soittamalla ilmoitettiin alkavasta jumalanpalveluksesta.

Kizin saari on suosittu tutustumiskohde. Nopeat kantosiipialukset ja suuremmat alukset kuljettivat henkilöitä saarelle ja takaisin aikataulun mukaisesti. Saimme tutustua myös perinteiseen karjalaiseen taloon, jossa sekä ihmiset

että eläimet asuivat saman katon alla, tosin eri tiloissa. Oppaamme kertoman mukaan kyseisessä talossa oli asunut varakasta väkeä, koska talossa oli useita samovaareja, joita ennen oli pidetty vaurauden merkinä.

Palasimme Hotelli Nevskajaan klo 18.00 ja klo 18.15 nautimme päivällisen

su 9.8 klo 08.00 Aamiainen, klo 09.00 Paluumatka Suomeen alkaa

Ajoimme Petroskoista M18 tietä Vilkan, Matrosan kautta Prääsä -nimiseen kylään, josta käännyimme tielle P21, jota edelleen Nuosjärven, Jyrkilän, Patalahden ja Kolatselän kautta Koirinojalle, jossa pysähdyimme talvisodan taistelun muistomerkillä, joka on ristitty nimellä: **Murheen Risti**. Muistokivessä on teksti: ”1939 - 1940, Venäjä ja Suomi, kaksi sisarusta. Suomi ja Venäjä, kaksi äitiä. Nyt he muodostavat tämän Murheen ristin. Itsestään. Heidän päänsä ovat sulautuneet yhdeksi ja kätensä liittyneet yhteen. Toivossa, että rakkaus voittaa. Se riippuu meistä jokaisesta”. Murheen Ristin on suunnitellut Venäjän taideakatemian akateemikko Leo Lankinen Petroskoista ja hänen kuoltua (1996) työn on viimeistellyt Eduard Akulov Karjalasta. Kyseinen muistomerkki on paljastettu vuonna 2000 ja Suomea on edustanut paljastustilaisuudessa silloinen pääministeri Paavo Lipponen. Eräs nainen sanoi aviomiehelleen, tämän kuvattua vaimoan Murheen Ristin vierellä, että ”tässä Sinulla on kaksi Murheen Ristiä”.

3. kuva. Ryhmäläisiä Kizin saarella erään kappelin sisällä. Saatiin kuunnella kolmen munkin sointuvaa laulua.

Ajoimme kotimatkaamme muutaman pysähdyksen (kahvi- ja ostos- ja tankkaustauon) taktiikalla. Matkamme jatkui edelleen Kerisyryjän, Läskelän, Ruskealan, Puikkolan ja Matkaselän kautta Venäjän tulliin Niiralan raja-asemalle. Matkustajat joutuivat tuomaan matkatavarat läpivalaisun ja edelleen passintarkastukseen, jossa passeihimme ja majoitus/rekisteröintipaperiin saatiin leimat ja paperi otettiin pois. Tämän jälkeen Suomen tulliin, jossa huumekoira haisteli tulijat. Oli aika siirtää kellot Suomen aikaan eli tunti taaksepäin. Pääsimme suhteellisen nopeasti tullista läpi ja jatkoimme matkaa Värtsilään, jossa sukuseuramme puheenjohtaja Esko sekä varapuheenjohtaja Veikko kiittivät matkanjohtajana toiminutta Eilaa hyvin hoidetuista matkajärjestelyistä sekä hyvin johdetusta matkasta sekä autonkuljettajana toiminutta Pekkaa hyvin hoidetusta kuljetustehtävästä ja ojensivat heille yhdessä nautittavaksi ”sydänlääkettä”.

Kaksi matkustajaa jäi Värtsilässä kyydistämme ja matkamme jatkui Joensuuun, jossa linja-autoasemalle jäi yksi henkilö ja edelleen Sihtalan ABC:lle, jossa kyydistä jäivät etelään matkaavat, joukossa myös allekirjoittanut. Bussimme jatkoi ruokatauon jälkeen matkaa Nurmeksen kautta Kuhmoon, jonne se saapui alkuperäisen suunnitelman mukaan klo 21.00.

Lopuksi: Matkamme onnistui kaikin puolin erittäin hyvin. Meillä oli erinomainen matkanjohtaja ja ammattitaitoinen autonkuljettaja, mutta ennen kaikkea

miellyttävät matkalaiset. Aikataulu oli aika tiukka, mutta selvisimme siitäkin hyvin. Kenellekään ei sattunut mitään haavereita.

Haluan vielä kerran kiittää matkan järjestelyistä vastannutta ja matkanjohtajana toiminutta Eilaa sekä autonkuljettajaamme Pekkaa, puheenjohtajaamme Eskoa, Maaritia, joka toimi Kizin saaren retken vastuuhenkilönä, sekä kaikkia mukana olleita antoisasta matkasta. Sukuseuramme tarvitsee tällaisia matkoja jatkossakin. Motto: "Me teimme sen".

Eino Haverinen

VUOSIKOKOUS PÖYTÄKIRJA

Aika: 14.6.2009, alkaen klo 12.00
 Paikka: Kylpylä Hotelli Vesileppis
 Läsnä: n. 20 sukuseuran jäsentä

- 1 §** Sukuseuran puheenjohtaja Esko Haverinen avasi kokouksen.
- 2 §** Kokouksen toimihenkilöiden valinta: puheenjohtajaksi valittiin Veikko Haverinen, Laukaa sihteeriksi Tuovi Häkli, Kuhmo äänenlaskijoiksi ja pöytäkirjantarktajiksi Martta Haverinen ja Reino Haverinen
- 3 §** Kokous todettiin lailliseksi.
- 4 §** Hyväksyttiin kokouksen työjärjestys.
- 5 §** Muistamisia ei ollut.
- 6 §** Hyväksyttiin vuoden 2008 toimintakertomus
- 7 §** Esiteltiin ja hyväksyttiin vuoden 2008 tilinpäätös ja tilintarkastajien lausunto.
- 8 §** Vahvistettiin vuoden 2008 tilinpäätös kiitosten kera ja myönnettiin vastuu-vapaus hallitukselle, ja muille tili- ja vastuuvollisille.
- 9 §** Hyväksyttiin toimintasuunnitelma ja tulo- ja menoarvio vuodelle 2009.
- 10 §** Hyväksyttiin jäsenmaksun pysyvän entisellään 20 €.
- 11 §** Valittiin sukuseuran puheenjohtajana jatkamaan Esko Haverinen Rovaniemeltä.
- 12 §** Hallituksen jäsenten valinta erovuoroisten tilalle
 Erovuoroiset hallituksen jäsenet:
 Martti Haverinen, Kuhmo - valittiin jatkamaan!
 Marja-Liisa Haverinen, Kerava - valittiin jatkamaan!
- 13 §** Valittiin yhdyshenkilöt kotimaassa ja ulkomailla:
 Eira Jakob Saksa Arto Haverinen Mäntyharju
 Pentti Haverinen Hämeenlinna Pirjo Pulkkinen Kuopio

Maini Haverinen Kemijärvi
 Jorma Myller Helsinki
 Leo Haverinen USA
 Tuuli Sjölander Ruotsi

Kimmo Haverinen Rovaniemi
 Reino Haverinen Karjala
 Raimo Kurronen Ruotsi

14 § Tilintarkastajiksi vuonna 2009 valittiin HTM Ari Piirainen Kuhmosta ja Leo Haverinen Kuhmosta ja varalle Maija-Liisa Haverinen Jyväskylästä.

15 § Valittiin jäsenlehti PYÄLLYSPUUn päätoimittajana jatkamaan Heli Haverinen, Kaavi.

16 § Vuosikokousaloitteita ei ollut.

17 § Hyväksyttiin vuoden 2010 vuosikokouksen pitopaikaksi Laukaa ja vuoden 2011 vuosikokous paikaksi Kajaani. Ajankohdat selviävät myöhemmin seuraavista lehdistä.

18 § Puheenjohtaja päätti kokouksen.

Veikko Haverinen   Tuovi Häkli
 Puheenjohtaja   Sihteeri

Reino Haverinen   Martta Haverinen
 Pöytäkirjan tarkastajat

HALLITUKSEN KUULUMISIA

Hallitus
 puheenjohtajana
 Esko Haverinen, Rovaniemi
 varapuheenjohtaja
 Veikko Haverinen, Laukaa
 sihteeri
 Tuovi Häkli, Kuhmo
 jäsen
 Arvi Haverinen, Jyväskylä
 jäsen

Reino Haverinen, Kuhmo
 jäsen
 Martti Haverinen, Kuhmo
 jäsen
 Marja Leena Haverinen, Oulu
 jäsen
 Marja Liisa Haverinen, Kerava
 jäsen
 Eeva Töyry, Kuopio

Lisäksi kokouksiin osallistuu PYÄLLYSPUU-lehden päätoimittaja

Hallitus valmistelee Sukuseuran matkaa vuodelle 2010 Suomen Lappiin ja Norjan vuonoille sukuseura toiminnan virkistämiseksi – alustava suunnitelma liitteenä lehdessä sivulla 3. Tervetuloa mukaan – tarkka ohjelma kevään lehdessä. Matkasta kiinnostuneet alustavat ilmoittautumiset Reinolle puh. 040-5961 594.

HALLITUKSEN JÄSENET

Esko Haverinen, puheenjohtaja
Kuusirinteentie 2 B 13
96100 ROVANIEMI
puh. 0400-931 367
esko.haverinen@pp2.inet.fi

Veikko Haverinen, vara pj
Peltotie 9
41340 LAUKAA
puh. 040-516 4383
veikko.haverinen@pp2.inet.fi

Tuovi Häkli, sihteeri
Käpykatu 20
88900 KUHMO
puh. 040-8288 174

Marja Leena Haverinen, jäsenasiat
Limingankatu 5 B 26
90120 OULU
puh. 045 279 7546

Eino Haverinen
Pakilantie 84 A
00660 HELSINKI
puh. 040 5562 693
eino.haverinen@luukku.com

Reino Haverinen
Teerenpolku 7
88900 KUHMO
puh. 040-5961 594

Arvi Haverinen
Laikuttajantie 10 H 62
40340 JYVÄSKYLÄ
puh. 0400-642 884
arvie@elisanet.fi

Martti Haverinen
Kannintie 41
88900 KUHMO
puh. 040-5362 324
martti.lamminpaa@inet.fi

Marja Liisa Haverinen
Metsäladontie 1 B 15
04220 KERAVALA
puh. 040-7056 75
marjaliisa.haverinen@luukku.com

Eeva Töyry
Taivaanpankontie 1 B 10
70200 Kuopio
puh. 017-2824 939
puh. 050-3055 901
eeva.telle@gmail.com

Internet sivut osoitteessa:
www.haveristensukuseura.fi

Pyällyspuu lehti ja sivujen päivitys:
Heli Haverinen, toimittaja
Puistotie 1 B 10
73600 KAAVI
Puh. 040-5507 154
helihaverinen@hotmail.com *tai*
heli.haverinen@pp.inet.fi

**Muistakaa ilmoittaa ja päivittää osoite
ja yhteystiedot Marja Leenalle ja/tai
Heille jotta postit löytävät perille!**

YHDYSHENKILÖT

Eira Jakob
31832 Springe
Am Goldenen Acker 59
Germany

Pentti Haverinen
Aulangontie 3 C 4
13210 Hämeenlinna
040-308 1151
pentti.haverinen1@luukku.com

Pirjo Pulkkinen
Aittolammintie 8 C 1
70780 Kuopio
puh. 017-3612 401

Reino Haverinen (Karjala)
Teerenpolku 7
88900 Kuhmo
puh. 040-5961 594

Arto Haverinen
Tuomikuja 5
52700 Mäntyharju

Kimmo Haverinen
Kulkurinpolku 5
96200 Rovaniemi
puh. 016-342 2343

Jorma Myller
Vaasankatu 4
00500 Helsinki
puh. 09-7733 133

Leo Haverinen (USA)
Kekkostie 915
88900 Kuhmo
puh. 08-651 400

Maini Haverinen
Teljontie 7
98120 Kemijärvi
puh. 016-821 205

Raimo Kurronen (Ruotsi)
Näsvägen 6
77499 By Kyrkby
Sverige
rkurronen@hotmail.com

Tuuli Sjölander (Ruotsi)
Tvåspannsvägen 37
17758 Järfälla
Sverige

Tennisturnaus tuloksia

Perinteinen Havercup tennisturnaus pelattiin 11.-12. heinäkuuta Arvin ja Irjan mökillä Helkkimenniessä. Sää oli poutainen mutta vähän viileä reilut toistakymmentä lämpöastetta.

Osanottajia olivat: Arvi, Veikko ja Jukka Haverinen sekä Pauli Räsänen. Pauli vastaan Veikko aloittivat pelit. Harjoituksen puute näkyi pelaajilla, epävarmuutena ja helppoina virheinä, ensimmäinen erä Veikolle 1-6 luvuin. Toiseen erään päästiin juonesta kiinni ja peli alkoi sujua vähän paremmin erä Veikolle 4-6 ja peli 0-2. Toinen peli oli veljesten välinen paremmuus selvittely. Peli sujui varovaisen tunnustelun myötä, ensi erä Veikolle 6-1. Toiseen erään saatiin vauhtia lisää, ja hyviä palloralleja. Erä kuitenkin Veikolle 6-3 ja peli 2-0. Kolmas peli Pauli vastaan Arvi, lämminneet ikämiehet juoksuuttivat toisiaan, erät 2-6 ja 3-6 Arville ja peli 0-2. Sitten Jukka tuli paikalle ja pääsi heti pelaamaan Arvia vastaan, Jukal-

la oli nuoruuden intoa liikkua ketterästi pallonperään ja saikin Arvin pidettyä kontrollissa, Erät Jukalle 6-2 ja 6-3 ja peli 2-0.

Pelit jatkuivat sunnuntaina Pauli vastaan Jukka. Jukalla on pallo paremmin hallussa, Pauli antoi hyvän vastuksen Jukalle, erät päättyi kuitenkin Jukan voittoon. 6-2 ja 6-4 peli 2-0 Jukalle.

Finaaliin pääsivät: Jukka ja Veikko peli kulki kovin vaihtelevasti, mutta saatiin pitkiä palloja aikaan, ensi erän voitti Veikko 4-6 ja toinen Jukalle samoin luvuin 6-4 kolmannessa erässä Jukka oli varmempi ja teki vähemmän vieheitä, erä Jukalle 6-2 sekä peli 2-1 Mestaruus myös Jukalle. Onnittelut paremmasta pelistä.

Nelinpeli parit olivat: Jukka ja Pauli vastaan Arvi ja Veikko erät päättyivät. 6-2 ja 7-6 (7-5) peli 2-0 Samalla ratkesi nelinpelin mestaruus.

Kirjasi Veikko Haverinen Kangasniemeltä

DEAR FAMILY MEMBERS AROUD THE WORLD!

We are more than willing to publish stories and history of members of Haverinen family in "PYALLYSPUU"-magazine. Family members live around the world. It would be very interesting to hear how life has has gone with Your family. Please contact Heli by telephone +358-40 5507 154 or send email to: helihaverinen@hotmail.com.

**Merry Christmas to all Family members and Happy
New Year 2010!**

JÄSENHAKEMUSLOMAKE

Haen Haveristen sukuseura ry:n jäsenyyttä

Hakijan tiedot:

Sukunimi (myös entinen): _____

Etunimet (puhuttelunimi alleviivataan): _____

Syntymäaika ja -paikka: _____

Kotiosoite: _____

Puhelin (koti ja/tai työ): _____

Ammatti: _____

Puoliso:

Sukunimi (myös entinen): _____

Etunimet (puhuttelunimi alleviivataan): _____

Syntymäaika ja -paikka: _____

Ammatti: _____

Lapset:

Nimet	syntymäaika ja -paikka	

Vanhemmat:

Isän nimi: _____

Syntymäaika ja -paikka: _____

Äidin nimi (myös entinen): _____

Syntymäaika ja -paikka: _____

Kotipaikan osoite: _____

Tilan nimi ja numero: _____

Muita lisätietoja (esim. isovanhemmat, perinnetietous jne):

HALLITUS TÄYTTÄÄ:

Hakemus käsitelty ____ . ____ .200__

Hyväksytty jäseneksi/jäseniksi

Jäsenhakemus hylätty

Muista ilmoittaa osoitteen muutokset !!!!!

Laita kortti postiin osoitteella:

Marja Leena Haverinen
Limingankatu 5 B 26
90120 OULU
puh. 045 279 7546

PYÄLLYSPUUSSA JULKAISTAVA MATERIAALI

**Seuraavassa numerossa julkaistavaksi haluttu materiaali on oltava perillä lehden toimituksessa maaliskuun 2010 loppuun mennessä!!!
Toimittaja pidättää oikeuden päättää myöhässä saapuneiden kirjoitusten ja uutisten julkaisuajan.**

Puheenjohtaja: Esko Haverinen
Kuusirinteentie 2 B 13
96100 ROVANIEMI
puh. 040-8495 397
esko.haverinen@pp2.inet.fi

Sihteeri: Tuovi Häkli
Käpykatu 20
88900 KUHMO
puh. 040-8288 174

Toimittaja: Heli Haverinen
Puistotie 1 B 10
73600 KAAVI
puh. 040-5507 154
helihaverinen@hotmail.com tai
heli.haverinen@pp.inet.fi

• T25

Port Payé
Finlande
120085

•
posti

ECONOMY

N:o 52

Joulukuu 2009

Julkaisija: Haveristen Sukuseura ry
Toimittaja: Heli Haverinen
Painopaikka: M-Print Oy, Vilppula
Kansikuva: Aulis Lehikoinen

Pyällispuu

ISSN 0784-1256